

Neden Hâlâ Tartışıyoruz: Laiklik ve Din

İçeriği Yazan: [Asim US](#) [1] Zaman: Paz, 30/05/2010 - 00:45

David Klein

David Klein

AKP iktidarı süresince, laikliği savunanlar ile dinî hayat tarzına sahip olanlar arasında, hemen hemen bütün medya organlarında görebileceğimiz bir çatışma meydana gelmektedir.

Bu açıdan, 21. yüzyılın on yıllık ilk periyodunu tamamlayacağımız bu günlerde, neden hâlâ bu sorunsalı ve din ile laiklik arasında bir açmaz yaşadığımızı, ancak batılı ülkelerde bu açmazın neden yaşanmadığını izah etmeye çalışacağım.

Avrupa'da laiklikten daha önce, **sekülerizm** vardı. Bilindiği üzere Ortaçağ Avrupa'sında, "Kilise"nin ve ruhban sınıfının siyasi egemenliği çok büyüktü. Ticaret, Kilise tarafından günah sayılıyordu ve Hristiyanların -ekseriya İtalyan tacirler dışında- yapmasına izin verilmemekteydi. Kapalı bir tarım ekonomisi hakimdi Avrupa'ya. İngiltere çok önceden kendi Anglikan kilisesini kurarak, Vatikan'a başkaldırmış ve sekülerleşmeye adım atan ilk krallık olmuştur. Onu Almanya,

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

Martin Luther ile Reformist Protestanlık mezhebiyle izlemiş, daha ileriki yüzyıllarda ise Hollanda ve İsviçre’de, Protestanlığın bir diğer alt kolu olan hümanist Kalvenizm mezhebi egemen olmuştur. Bu ülkelerde, Katolik Akdeniz ülkelerine nazaran çok daha az çatışmalı bir şekilde, ruhban sınıfının yetkileri birer birer ellerinden alınmış ve tam anlamıyla da büyük bir çatışma yaşanmamıştır. Bu ülkeler, gayet demokratik ve evrimsel bir süreç içerisinde, sekülerizme geçişlerini tamamlamışlardır. Halen din ile devlet arasında bu sınırlar belirgindir ve bir kendiliğinden riayet sistemi, bu ülkelerde egemendir.

Güney Avrupa’da ise “Kilise”nin gücü ve yaptırımı çok fazlaydı. Fransa, İspanya, Avusturya gibi ülkeler, deyim yerindeyse “Kilise devleti”nin sözünden dışarı çıkmamaktaydı. Fransa bu zinciri ancak 1789 Fransız İhtilali ile kırabildi ve büyük çatışmalar sonrasında, ruhban sınıfının yükünü omuzlarından attı. Diğer ülkelerde de keza buna benzer, sancılı ve çatışmalı “laik” bir süreç yaşandı. Ruhban sınıfının, ekonomik gücü ve dolaylı olarak siyasi hakları çok fazlaydı. Avrupa’nın en zengin sınıfıydı ve doğal olarak bu varlıklarından vazgeçmek istemiyordu. Öte yanda ise, özgürlüğünü ve refahını isteyen köylüler (henüz işçi sınıfı belirmemiş tam olarak) ve burjuvazi vardı. Bu ülkelerin, devrimsel laiklik sürecinde, kilise muhafazakarlarla birlikte hareket ediyordu. Daha sonradan ise, muhafazakarlar ruhban sınıfına ihtiyacı olmadığını gördüler ve iyice ayrıldılar onlardan. Bu aşamadan sonra artık Vatikan, siyasi gücünü iyice kaybetmişti.

Sekülerizmde, insanın dünyevileşmesi, hukuk/siyaset alanında dinin ayrı tutulması, yumuşak bir geçişle sağlandığından, demokratik bir oluşumun içinde varlığını sürdürebilmiştir. Ancak daha geri kalmış Güney Avrupa ülkelerinde, Ruhban sınıfının halk üzerindeki sömürüsü son derece geniş ve katı olduğu için, halk bu yükü omuzlarından atmak için büyük bir mücadele vermiş ve bir daha bu karanlığa gömülmemek için laiklik görüşüne sarılmıştır. Sekülerizmde din de devlet de birbirine pek karışmazlar, ancak laiklikte devlet, dini bizatihi kontrol edebilme yetkisine sahiptir.

Türkiye’ye geldiğimizde ise çok da bahsetmeye gerek yok. Son kitap Kur’an-ı Kerim’in bozulmadan o günlere gelmiş varlığına rağmen, Osmanlı Devleti’nde ulema sınıfı deyim yerindeyse “çığırdan çıkmış”, Kuran’a yani Allah’ın kelamına bile aykırı işler yapmaktaydı. Osmanlı’yı geri bıraktığı gibi, 19. yüzyılda ortaya çıkan emperyalizme karşı savunmasız bırakmıştı. Hatta 1. Dünya Savaşı’ndan sonra vatana ihanet eden o kadar din bilgini ve şeyh görmekteyiz ki... Gerçek şu ki, şeriat, duraklama devrinden beri Osmanlı’ya ilerleme imkânı sunmamıştır. Bu imkânı sunmayan Allah’ın kanunları mı peki? Cevap koca bir hayır!

İşte hala yaşadığımız çatışma da buradan ileri gelmektedir. Osmanlı’yı geri bırakan İslam dini değil, o dönemin cahil ve yobaz ulema sınıfının, hem dine hem de mantığa aykırı uygulamalarıdır. Artık Kur’an’da olmayan ayetler, Peygamber Efendimizin söylemediği hadisler, halka empoze edilmeye başlanmıştı. Gerçekten de, Allah’ın Bakara Suresi’nde belirttiği “... kalbinde yamukluk olanlar dosdoğru anlamını bırakıp, dolaylı anlamının peşinde koşarlar...” dedikleri kişilerdi. Bu ortamda, devrimsel bir laik hareketle din ile devlet işlerinin ivedilikle ayrılması lazım gelmekteydi, zira Türk toplumu, batılılar karşısında hala Ortaçağ’ı yaşamaktaydı ve bu geri kalmışlık, ekonomik ve askeri alanda gelişmeyi baltalıyor, emperyalistlerin Türk vatanına saldırıları karşısında, ülkeyi savunulmaz halde bırakıyordu.

Oysa laiklik ile din çatışmaz. Laikliğin çatıştığı din değil, saptırılmış dini uygulamalarla halkı sömüren rahipler ve ulemalar sınıfıdır. Osmanlı Devleti’nin yükselme devrinde doğru dini uygulamalar, uygarlığımızı en üst seviyeye çıkarmış,

Türkleri 250 yıl boyunca dünyanın kültürel, bilimsel, ekonomik ve askeri anlamda en ileri medeniyeti yapmıştır. Bu, tarihi kesinliği olan bir bilgidir. Ancak zenginliği artan bu devlette iktidar ve sınıflar arası varlığı paylaşım savaşı ve dinin de buna alet olması ne yazık ki hem 600'lü yıllarda inen o tertemiz son derece mantıklı dini değiştirmiş, yozlaştırmış, dine zarar vermiş; hem de halka zarar vermiş. O halde ulema sınıfının yükünün, artık Türk halkının omuzlarından atılması gerekiyordu. 1926'da yürürlüğe giren laiklik ilkesinin amacı, bunu sağlamaktı. Yoksa **Atatürk**'ün amacı ne ateist bir toplum yaratmaktı ne de dini özgürlükleri kısıtlamaktı.

Günümüzde de, **Atatürk**'ün ölümünün ardından gelen diğer iktidarların yanlış uygulamaları yüzünden, **Atatürk**'ün bu ilkesi başarıya ulaşamadı. Gerek Kemalistlerin laikliği ve Atatürk'ü yanlış tanımaları, gerekse muhafazakar kesimin, her konuda olduğu gibi din konusunda da eksik bilgi sahibi olması ve İslam'ı yanlış tanınması, siyasi iktidarların da bu bakış açılarını sömürerek oy peşinde koşmaları, elim bir şekilde Türkiye'yi bu açıdan ikiye bölmüştür.

Tabii bu bahsettiğim sadece yurtiçindeki çekişmelerimiz. Bir de yurt dışında, ABD'nin Sovyetlere karşı din ve milliyetçiliği destekleme programı var ki, bütün bu milli varlığa düşman cemaatlerin ve bu cemaatlerde pek çok üyesi bulunan hükümetin esas çıkış noktası, bu dış mihraklarca üretilmiş politiklardır. Bu açıdan laiklik dinin yozlaşmasını önleyerek, hem dini ve bireyi korur, hem de dini alet olarak kullanıp toplum üstünde egemenlik kuranları, toplumdan temizleyerek, halka faydalıdır.

Çok fazla, özünde Atatürkçü olmayan uygulama ve çok fazla özünde İslami olmayan İslami uygulama ile karşı karşıyayız. Bu ne laikliğin ne de İslam'ın suçudur. Bu cahil Türk halkının ve onu sömürmek isteyenlerin suçudur. O yüzden suçu kendimizde bulalım, kendimizi sorgulayalım; dini ya da Atatürkçülüğü değil!

Toparlayacak olursak, laiklik din ile çatışmaz. Laiklik din ile devlet işlerini ayırır. Dini vicdani bir mesele olarak görür, kişilerin inisiyatifine bırakır. Din de zaten, Allah'ın adını kullanarak, cahil halkı sömüren din bilgini veya siyasetçi geçinen kimseleri hoş görmez, Kur'an'da bunları başlıca kafirler ilan eder ve onlar için büyük bir azap olduğunu buyurur.

O halde bir ara bu çatışmanın simgesi haline gelen türban konusunda da yapılacak basitçe bir şey vardır. Önce milli varlığa ve dine (ikisine de aynı anda) zararlı, cemaatleri, tekkeleri zaviyeleri kapatmak, tamamen bu sınıfın baskısından arınmış, gerçekten fikren de "özgür" bir toplum yaratmak. Din yoluyla insanların sömürülmesini önlemek... Bundan sonra bırakın insanlar istediklerini yaşasın.

Asim.Us@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

İSLAM DİNİ VE LAİKLİK

İçeriği Yazan: Hüdaî ÇAKMAK(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 16/07/2010 - 11:04

LAİKLİK NEDİR? NE DEĞİLDİR?

Gerçekte çok basit çözümü son derece kolay olan bu konunun yanlış, eksik ve bilim dışı yorumlarla devamlı kaşınarak bir kangren haline getirilmeye çalışıldığını ibret ve endişeyle izlemekteyiz. Bilindiği gibi İslam dini Allah yolunda cihada, İla-yı Kelimetullah için çalışmayı emreden ve isteyen bir dindir. Kuran-ı Kerim'de Allah (c.c) yolunda savaşmayı can ve mal ile cihadi emreden ayetler Hz. Peygamberin bizzat yaptığı mücadele ile bu hususu teşvik eden hadisler bulunmaktadır. Bundan dolayı İslam fetihleri yalnız Allah'ın hükmünü yeryüzünde hakim kılmak ve insanları bu dini tanıtmak için yapılmıştır.

Yapılmıştır ama insanların zorla İslamlaştırılmaları hedef alınmamıştır. Pek çok ülke fethedilmiş olmalarına rağmen burada yaşayan insanların bazı koşulları yerine getirdikleri takdirde dinlerinde kalmalarına izin verilmiştir. Bu durum Hz. Peygamberin dinde zorlama yoktur hadisiyle en güçlü şekilde ifadesini bulur.

Bu mantık nice yüzyıllar sonra laiklik olarak gündeme gelecek, dünyada barış ve huzur için olmazsa olmaz ilkelerden birini oluşturacaktır.

Nice yüzyıllar önce ortaya konulmuş olan laiklik ilkesi günümüzde her ne kadar dinin devlet işlerine karıştırılmaması olarak tanımlanır ise de bireyleri dolayısıyla toplumları derinden ve güçlü bir şekilde etkileyen dinin, toplumların en büyük örgütlenmesi olan devletten soyutlanması doğal devlet kavramıyla uyumsuz. Bu kuram (dinin devlet işlerine karışmama kuramı) olsa olsa yapay devletlerde söz konusu olabilir. Amacından uzaklaştırılarak bazı ideolojik zorlamalarla, uydurmalarla ortaya konulduğu açıktır.

İnanç birliği gibi oluşum ve kültürel değerleri görmezlikten gelerek ya da yok sayarak bireysel ve toplumsal özgürlükleri bazı ideolojilerin çizgileriyle sınırlayan, öngördükleri kavramları zorla uygulamaya kalkışan devletlerin uzun ömürlü olmalarının imkânsızlığını tarih çok güzel ve net bir şekilde göstermiştir.

Dinin devlet işlerine karışmaması tanımının yanlışlığı ve mantıksızlığı açıktır. Çünkü bu doğal bir tanımlama değildir. Bu nedenle laikliği devletin vatandaşları arasındaki farklılıklar konusunda tarafsız kalmasıdır şeklinde tanımlamak ve yorumlamak daha doğru, güzel ve doğal olur.

Görüleceği gibi bu tanım sadece dinsellikle ilgili zannedilen laiklik kavramını vatandaşlar arasındaki tüm farklılıkları kapsayacak şekilde genişletip, evrenleştirir.

Devlet laiklik kavramıyla doğal bir oluşum olan bireyler arasındaki farklılıklarda tarafsız kalarak tüm vatandaşlarını çatısı altında toplamayı amaç edinmiştir. Devletin uygulamakla görevli olduğu adalet kavramının olmazsa olmaz gereklerinden olan tarafsızlığa bu ilke sayesinde kavuşur, vatandaşlarına bir başkasının hak ve inançlarına kadar uzanan neredeyse sonsuz denebilecek din, vicdan ve inanç özgürlüğü sağlar.

Burada tarafsızlık kavramını ilgisizlik olarak yorumlamamalıdır. Devlet vatandaşlarının gerek bireysel, gerekse toplumsal ihtiyaçlarını en iyi şekilde ve en kısa zamanda karşılamakla da görevlidir. Bu nedenle bireysel ya da toplumsal farklılıklar konusunda ilgisiz kalamaz. Vatandaşlarına sağladığı özgürlükleri kullanma hakkını ve imkânını bütünüyle vermeye çalışır. Bu nedenle dinsel ihtiyaçlar, dinleri yaşama ve uygulama özgürlüğü tam bir tarafsızlıkla devletlerin yakın ilgisi, garantisi, koruması ve desteği altında olmalıdır. Bu ilgi, koruma ve garanti öylesine önemlidir ki hiç bir ideolojik baskı devletlerin bu görevini engelleyememelidir. Aksi halde toplumlar parçalanır. Vatandaşlarının desteğini sağlamayan, sağlayamayan devletlerin ise yaşaması mümkün değildir.

İnançların farklı oluşu yaşama ve uygulama şekillerinin de farklı olduğu anlamına gelir. Bu farklılıkları koruma, kısıntısız uygulama ve yaşama imkânlarını sağlama devletin laikliği gereği olur. Bu aynı zamanda insan hak ve özgürlüklerinin vazgeçilmeyen ilkelerindendir.

Bir hukuk sisteminin ayırım yapmadan tüm insanlara uygulanabilir oluşu bu hukuku belirli bir inancın sınırlarından çıkarıp evrenselleştirir. İslam hukuku bu evrenselleşmeye güzel bir örnektir. İslam'ın dinde zorlama yoktur ilkesi laiklik kavramının İslam hukukunda var olduğunu ve uygulandığını gösterir. Şüphesiz bu uygulamadaki en büyük görev devlete düşmektedir.

Devlet görevlerinden en önemlilerinden birisi vatandaşlarına sonsuz sayılabilecek bir inanç ve fikir özgürlüğü sağlamak kadar bu özgürlüğü yaşama imkanlarını ortaya koymaktır. Hiç bir insan fikrini, inancını bir başkasına ya da toplumlara zarar vermeme kaydıyla istedikleri gibi ifade etme, yaşama istekleri nedeniyle suçlanamaz. Bu nedenle vatandaşlarının inanç gereklerini yaşama olanaklarını eksiksiz sağlama görevi devletlere aittir.

Kimi insanlar dinselliği teotik ve kişisel zannederler. Teotiklik ise akıl ve bilim dışılıktır. Bu nedenle toplumsal değildir. Toplumsal düzenlemeler akıl dışı kuramlarla düzenlenemezler. Modern toplumlar teotik olguların dışında tamamen akla, mantığa ve bilime uygun düzenlemelerle kurulmalıdır.

Bu görüşte olan insanlar toplumların bireylerden oluştuklarını unutmuş görünmektedirler. Bireylerin

yaşamlarını derinden etkileyen olguları yok kabul edip, bu olguları toplumlardan nasıl soyutlayabilir siziz?

Bu mantığın bir var edici iradeyi en baştan ret ve inkâr eden materyalist mantığın ürünü olduğundan şüphe yoktur. Bu gün bu mantık adaletten sanata kadar hemen, hemen tüm alanlarda toplumsal oluşumların kurgulanmasına ve işleyişine güçlü ve derinden etkilemiştir ve etkilemektedir. İnsanlık bu doğa dışı yapay örgütlenmenin oluşturduğu baskıdan bir an önce kurtulup doğallığa kavuşma çabalarının sancılarını çekmektedir.

İnanç özgürlüğünün sadece sözde kalmayıp işlerliğinin sağlanması görevinin devletlere düştüğünü daha önce yazmıştık. Bu da ateist devletlerin bir öcü olarak takdim ettikleri şeraitin eksiksiz uygulanması anlamına gelir. Gerçektende İslam gibi büyük dinlerin kendine özgü toplumsal düzenleri vardır. İnanç sahipleri de hayatlarını bu düzenler içinde geçirmek isterler. Kimi felsefelerin şiddetle karşı çıkmaları bu gerçeği değiştirmez ayrıca devletleri de doğrudan ilgilendirmez. Bunun nedeni de devletlerin inançlara müdahale edemeyeceğidir.

Referans aldığımız İslam dinin toplumsal gereksinimlerinden bir kaçından bahsederse şunları yazabiliriz.

İslam dini her şeyden önce toplumsal eşitliği ve dayanışmayı ön planda tutar. Fark sadece taattadır. İslam dini öngördüğü toplumsal eşitlik ve dayanışmayı sağlamak için tüm olanaklarını seferber eder, devlet gelirleri dahil her imkânı kullanır.

İslam devleti gelir kaynaklarının zekât, humus ve fey olmak üzere üç sınıftan oluştuğu görülür. Zekât Müslümanların ilgili yerlerde harcaması için devlete verdikleri vergilerden, humus ve fey ise gayr-i Müslimlerden elde edilen cizye, haraç gibi gelirlerden oluşur.

Humus, fey, gümrük vergileri gibi gelirler bedir ehli, peygamber efendimizin hanımları gibi istisna tutulan bir kısım dışında Müslümanlar arasında herhangi bir ayırım yapılmadan eşit bir şekilde dağıtılmıştır.

Bu gelirlerin içinde zekâtın özel bir yerinin ve amacının olduğunu, bu nedenle bu gelirlerin Müslümanlar arasında eşit şekilde dağıtılmadığını görürüz.

Zekat gelirlerinin nerelere sarf edileceği Kuran ayet ve hadislerle açık bir şekilde belirtilmiştir. Bir bakıma zekâtın toplanması ve belirtilen yerlere dağıtımı diğerleriyle birlikte devlete ait bir görevdir. Laik devletler bu görevlerden kimilerini yapıp kimilerini yapmama ya da istedikleri gibi yorumlayıp uygulama hakkına sahip değildirler. Bir bakıma dinsel hukuk laiklik gereği devletleri de bağlar. Devletler hiç bir şekilde vatandaşlarının inançlarını özgürce yaşamasına engel yasalar, kurallar koyamaz. Nice uzun zamandır dinmeyen bir sızı, kapanmayan bir yara olarak ülkemizde güncelliğini koruyan başörtüsü yasağı laik devlet adına tam bir yüz karasıdır.

Hüdaî ÇAKMAK
Yazar
Tersinim Teorisi Kurgulayıcısı

TERSİNİM TEORİSİ TANITIMI

İçeriği Yazan: Hüdaî ÇAKMAK(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 16/07/2010 - 11:06

TERSİNİM TEORİSİ TANITIMI

Evrin Teorisi karşıtı teoride bir Türk yazarından.

Türk yazarlarından Hüdaî ÇAKMAK varoluşun neden, niçin, nasıl sorularını cevaplayan bir teori geliştirdi ve sekiz ciltle kitaplaştırdı. Yazarın yayınlanmış ve yayınlanacak yirmi kitabı var. Yazar TERSİNİM ismini verdiği teorisi hakkında şunları söylüyor:

-Varoluş insanoğlunun var edildiği ilk anlardan beri ilgisini çekmiş, konusunda pek çok teoriler üretilmiştir. Bu teoriler çok ve çeşitli olmasına rağmen varoluş bir yaratıcının eseridir ya da varoluş bir yaratıcı iradenin eseri değildir, rastlantılarla oluşmuştur cevaplarına uygun olmak üzere iki büyük grupta toplanır.

Bir teori gerçek olduğu kuvvetle inanılan bir varsayım üzerine kurulur, ayrıntılanır ve kanıtlanmaya çalışılır. Ulaşılan bilimsel sonuçlar genelde doğru olduğu kuvvetle inanılan varsayıma uygun olarak yorumlanır. Temel varsayımın yanlış olabileceği hiç bir zaman düşünülmez. Bu da bilimin olması

gereken tarafsızlığına gölge düşürdüğü gibi pek çok hata ve yanlışlara yol açar, teorileri bilim dışına iter.

Tersinim teorisinin kurgulanma yöntemi bu uygulamanın tamamen tersidir. Önce bilimsel sonuç sonra bu sonuca göre varsayım ilkesine dayanır. Bu nedenle bilimin ortaya koyduğu tüm kanun ve ilkelerle uyumludur, hiç biriyle çelişmez.

Tersinim teorisi özet olarak şu esasları temel alır.

1)-Enerji girişi ve zaman varoluşun herhangi bir olgusundaki düzen sahibi sistemlerde bozuma (tersinime), diğerlerinde ise değişime neden olur. Gelişim söz konusu değildir.

Tersinim teorisi maddenin sakımı, entropi, yapmanın zor bozmanın kolay olduğu ilkesi gibi tüm doğal kanun ve ilkeleri temel alır. Karşıtı olan diğer teorilerin bilimsel yöntemlerle doğruluğu onaylanmış esaslarını temel almaktan çekinmez. Bu nedenle tersinim bilim dışına kaymadığı gibi konusundaki tüm teorilerin bilimle doğrulanmış temellerinin birleştiği bir sentez durumundadır.

2)-Tersinim teorisine göre Varoluş kompleks bir bütündür. Canlılık ve cansızlık olarak ayrılmaz.

3)-Varoluşun kompleks bir bütün oluşu bir Yaratıcı iradenin eseri olduğunu gösterir.

4)-Varoluş canlılığın oluşum ve devamlılığı amaçlıdır. Her şey bu amaca uygun planlanmış ve var edilmiştir.

5)-Canlılar evrim teorisi iddiasının aksine gelişim değil, tersinim gösterir. Tersinim, entropi kanunu gereği canlılık gibi kompleks sistem ve düzenlerin zaman içinde bozuma uğraması kimi özelliklerini zayıflatması ya da kaybetmesi demektir.

6)-Her canlı türünün mükemmel ve eksiksiz yaratılmış bir arı ırkı vardır. Diğer tür ve çeşitler arı ırkların tersinimi sonuçlarıdır. Örneğin insanlar maymunların evrimi sonucu oluşamaz. Bu entropi, kalıtım, yaşamsal uygunluklar gibi doğal kanun ve ilkelere aykırıdır. Fakat maymunlar insanların tersinimi sonucu oluşmuş olabilir.

7)-Varoluş sorusuna verilen cevaplar insan hayatlarını yönlendirir. Bu nedenle tersinimin çok geniş ve derin sosyal etkileri vardır.

Yazar, yukarıda yazılanlarla diğerlerinin bilimsel verilerin sonuçlarıyla ulaşıldığını bir kez daha hatırlatıyor.

Tersinim teorisinin kurgulayıcısı durumunda olan yazar Hüdaî ÇAKMAK bilimsel tarafsızlığı gereği yapıcı olma kaydıyla her türlü öneri ve eleştiriye açık olduğunu, isteyenlerin:

tersinim-teorisi@hotmail.com hudaicakmak@hotmail.com [2] e.mail adreslerinden yazara ulaşabileceklerini söylüyor.

TERSİNİM TEORİSİ MEKANİZMALARI

İçeriği Yazan: Hüdaî ÇAKMAK(Doğrulanmamış) Zaman: Cum, 16/07/2010 - 11:08

TERSİNİM TEORİSİNİN MEKANİZMALARI

Tersinim teorisinin belli başlı mekanizmaları özetle şunlardır.

1)-Tersinimsel değişim: Tersinim teorisi varoluşu canlılık ve cansızlık olarak ayırmaz bir bütün olarak kabul eder. Entropi kanunları ise doğal şartlara bırakılmış düzen sahibi sistemlerin zaman içinde bozuma (tersinime) uğraya-cağını düzenlerin düzensizliğe gideceğini belirtir.

Maddeler moleküllerden, moleküllerde atomlardan oluşur. Atom ve moleküller ise sistem ve düzen sahibi oluşumlardır. Maddeler de doğal şartlarda ve za-man içinde değişimler gösterir. Örneğin bir granit kaya zamanla çürür kimi metaller oksitlenir.

Daha kompleks düzen sahibi cansız oluşumları örneğin son model bir arabayı doğal şartlara bıraktığınızda kullanmadığınız halde ciddi şekilde tersinimsel değişime uğradığını (bozulduğunu) görürsünüz.Tersinimsel değişim düzen sahibi sistemlerin kompleksliği ve zamanla doğru orantılıdır.

2)-Canlılarda tersinimsel değişim: Canlılarda tersinimsel değişimler evrim teorisinin mutasyonları karşıtıdır ve negatif değişimi ifade eder.

Tüm canlılar basite indirgenemez kompleks sistemlerin bütünsel kurgusudur. Dolayısıyla tersinimsel değişimlerden daha çok ve daha güçlü etkilenirler. Canlılar bu etkilerden varedilişlerinde kendilerine eksiksiz verilmiş savunma mekanizmalarıyla korumaya bu etkileri en aza indirmeye çalışırlar.

Tersinimsel etkiler gen bilgilerini etkilemiş ise bozunumlar diğer nesillere aktarılır. Bu da canlıların zaman içinde tersinim göstermesi demektir.

3)-Doğal elenme (elenim): Doğal elenme evrim teorisinin doğal seleksiyon mekanizmasının tersini ifade eder.

Doğal seleksiyon zaman içinde diğerlerine göre daha çok evrimleşen canlıların diğerlerini elemine ettiğini hayat sahnesinden sildiğini bu yolla evrimleşmenin gerçekleştiğini savunur. Tersinim teorisine göre bu oluşum tam tersi-nedir.

Canlılar mükemmel ve eksiksiz var edilmişlerdir.Fakat tersinim sonucu kimi yaşam avantajlarını azaltabilirler yada tamamen kaybedebilirler. Yaşam avantajlarını azaltanlar (örneğin ihtiyarlayanlar hastalar) gerektiği kadar sahip olamayanlar (örneğin gerektiği gibi korunamayan yavrular) yaşam avantajlarını tamamen kaybedenler (örneğin bacakları kırılmış hayvanlar kanatları kırılmış kuşlar) ekolojik sistem içinde elemine edilirler. Avantajlarını koruyabilenler yaşamlarını devam ettirir. Elenenler bu avantajlarını zayıflatanlar ya da kaybedenlerdir. Doğal elenme (elenim) budur.

4)-Tersinimsel çeşitlenme: Tersinimsel değişimler çeşitlidir. Bunun nedeni canlıların yaşamsal şartlarının farklı olabilmesidir. Eğer tersinimsel değişim-lerden bir kısmı gen bilgilerine etkilerse ayrıntı yönünden atalarından farklı bireyler oluşur. Buna tersinimsel çeşitlenme denilir. Örneğin mavi ya da yeşil gözlülük ten rengi farklılıkları tersinimsel çeşitlenme sonuçlarıdır.

5)-Dar alanda tersinimsel çeşitlenme: Evrim teorisinin allopatrik varyasyon teriminin karşılığıdır. Genelde dar bir alanda sıkışık kalmış türdeşle-riyle bağlantıları kopmuş küçük topluluklarda meydana gelir. Bu topluluklarda yakın akraba evlilikleri yaygındır. Yakın akraba genlerinde ise farklılıklar az benzerlikler çoktur. Yavrular anne ve baba genlerinin karışımları olduğundan kombinasyonu zenginliği oluşmaz. Benzerlikler çoğalır ve diğer nesillere aktarılır. Dolayısıyla gen rahatsızlıkları daha kolay diğer nesillere geçer.

Bu tür toplumlarda tersinimsel değişimler (negatif değişimler) son derece güçlü ve çeşitlidir. Bu konuda yaptığımız bir araştırmalarda insansı özelliklerini önemli ölçüde yitirip maymunlaşmaya başlamış toplulukları gördük.

6)-Seksüel seçim: Evrim teorisi dişilerin gösterişli erkekleri seçtiklerini bu erkeklerin döllerini diğerlerine göre diğer diğer nesillere daha kolay daha çok aktardıklarını savunur ve bu seçimi evrim mekanizmalarından biri sayar.

Fakat irade sahibi olmayan bu tür canlıların güzelle çirkini nasıl ayırt ettikleri güzelliklerden zevk alabilme melekesini nasıl sahip oldukları konusunda her-hangi bir bilgi veremezler kanıt da gösteremezler.

Tersinim teorisi bu konuda güzelliğin gençlik sağlık güç, kuvvet sembolü olduğunu dişi bir hayvanını sadece bunu anladığını nesillerini güçlü bireyler-le aktarma isteği ve içgüdüleriyle güzel erkekleri seçtiğini söyler ve kabul eder.

Her zaman olduğu gibi evrim teorisi doğal bir içgüdü'nün sonucu olan bu olayı kendi görüşüne uygun yorumlamayı tercih etmiş teorilerine bir evrim mekanizması olarak koymuştur. Bu doğal olayın evrimle uzaktan yakından ilişkisinin olmadığı sadece varoluşlarında kendilerine verilen mükemmel yapı-larını diğer nesillere aktarma içgüdü'sünün doğal bir sonucu olduğu açıktır.

Yeri ve sırası geldiğinde teorimiz hakkında bilgi vereceğiz. Görüş ve eleştiri-rileriniz çabalarımızı artıracak ufumuzu genişletecektir.

Hüdaî ÇAKMAK

Yazar

Tersinim Teorisi Kurgulayıcısı

GERÇEK BİLİM - GÜDÜMLÜ

İçeriği Yazan: Hüdaî ÇAKMAK(Doğrulanmamış) Zaman: Paz, 06/07/2014 - 15:50

GERÇEK BİLİM - GÜDÜMLÜ BİLİM

Gerçek anlamda bilimi tartışabilmemiz için gerçek bilimin ne olduğunu bilmemiz gerekir.

Kendini bilim insanı zanneden kimi insanlar karşıtlarını yermeyi, sövmeyi, hor ve hakir görmeyi bilim

yapma zannetmektedirler.

Bu şekilde düşünüp davranmanın karşıtlarına da aynı şekilde davranma hakkı verdiğini nedense düşünememektedirler.

Halbuki bilim kavga etme değil gerçeklerin, doğruların aranıp bulunduğu insanlığın diğer canlılardan farklılaşım uygarlaştığı tek yoldur.

Bilimi çeşitli yol ve yöntemlerle gerçekleri, doğruları arayıp bulma çabaları olarak tarif edebiliriz.

Öğrenme , düşünme muhakame edip sonuç çıkarabilme melekelerine sahip her insan bu çabalara ortak olabilir.

Bilim yapma hiçbir zümrenin tekelinde değildir.

İnsanlar genelde fikir ve düşünce yönünden tarafsız olamazlar.

Fikir ve düşünceler hayatlarını yol ve yön verdikleri, onlarla doldurdukları dinlerin, inançların ve de inançsızlıklarının felsefe temellerinin... vb gibi çok çeşitli etkenlerin etkisi altında farklılaşırlar.

Bu nedenle birilerinin siyah dediğini bir başkaları beyaz diyebilir.

Bu farklılıklar tam bir zıtlık oluşturabilir.

Gerçekte bu farklılıklar düşünce-fikir ufukumuzu genişleten zenginliklerdir.

Bu nedenle bilimi yanlışların içinden doğruları - gerçekleri bulma çabaları olarak da tarif edebiliriz.

Bir insanın kendi düşüncesini bilimsel yol ve yöntemlerle ortaya konulmuş kanıtlarla desteklenmediği halde tartışmasız gerçek ya da gerçekler olarak kabul etmesi tüm düşüncelerini, teorilerini bu sahte gerçek üzerine kurgulamaya çalışması tutuculuk olur ve bilimin en büyük düşmanıdır.

Gerçek bilim insanları hiçbir zaman şu düşünceyi - fikri - teoriyi peşinen doğru kabul edelim de sonra kanıtları arayıp buluruz demez, diyemez.,

Gerçek bilimin temeli önce kanıt sonra sonuç ilkesidir.

Gerçek bilim gözlem ve deneylerle sınanmış kanıtların işaret ettiği gerçekler ve bu gerçeklere dayalı mantıksal çıkarımların oluşturduğu basamaklarla yükselir.

- [Bilim/Kuramsal](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (16/04/2024 - 21:04 tarihinde yazdırıldı):<https://politikadergisi.com/makale/neden-hala-tartisiyoruz-laiklik-ve-din>**Bağlantılar:**

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/asim-us>
- [2] <mailto:hudaicakmak@hotmail.com>
- [3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/bilimkuramsal>
- [4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>